

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobkyně:

X, narozena X

X

zastoupena advokátem JUDr. Josefem Klofáčem

sídlem Sokolská 270/8, 470 01 Česká Lípa

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení

sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 5. 2018, č. j. X

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 14. 5. 2018, č. j. X, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 9. 2. 2018,

č. j. X. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím žalovaná rozhodla, že pro nesplnění podmínek

§ 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se zamítá žádost žalobkyně o invalidní důchod.

2. V úvodu žaloby žalobkyně popsala, jak nejprve podala žalobu proti napadenému rozhodnutí žalované u civilního soudu, a že využívá svého práva k podání žaloby ve lhůtě 1 měsíce od doručení usnesení Okresního soudu v České Lípě, kterým bylo řízení zastaveno. Žalobkyně s posouzením stupně invalidity a nepřiznáním invalidního důchodu nesouhlasila. Rozhodnutí bylo vydáno na základ nesprávně a neúplně zjištěného stavu, neboť posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Česká Lípa (dále jen „OSSZ“) ze dne 29. 1. 2018 byl vydán dříve, než byla vydána lékařská zpráva ošetřujícího lékaře X ze dne 31. 1. 2018. Žalovaný se pak nevypořádal s námitkou odlišného posouzení zdravotního stavu oproti době, kdy byl žalobkyni přiznán III. stupeň invalidity. Dále žalobkyně popisovala, že není schopná zvládat základní životní potřeby ve smyslu § 9 odst. 1 a odst. 5 zákona o sociálních službách a prováděcí vyhlášky, a pokud bez pomoci manžela není schopná zvládat alespoň jeden úkon tvořící obsah dané základní životní potřeby, celá základní životní potřeba má být hodnocena jako nezvládnutá. Rovněž namítala, že nebylo provedeno její osobní vyšetření před komisí žalované, což má vzhledem k absenci jejího komplexního vyšetření za následek vadu řízení spočívající v neúplně zjištěném skutkovém stavu, který vyžaduje zásadní doplnění. Žalobkyně upozornila na to, že se dlouhodobě léčí s krční páteří, léčba pokračuje, nebyla schopna jakékoli práce, proto byla vyřazena z pracovního procesu. Byl jí přiznán invalidní důchod pro III. stupeň, neboť jí byla doporučena operace. Operace plánovaná na 3. 1. 2018 nebyla provedena pro novou diagnózu a žalobkyni byl invalidní důchod odebrán. Její zdravotní stav se však zhoršuje, není schopna zvládat práci ani péči o rodinu, proto s rozhodnutím žalované nesouhlasí. Má se podrobit vyšetření na magnetické rezonanci, pak by se musela podrobit operaci, má silné závratě a migrény, nemůže otáčet hlavou. Z uvedených důvodů se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 14. 5. 2018 i rozhodnutí OSSZ (pozn. soudu správně rozhodnutí vydané žalovanou ČSSZ) ze dne 9. 2. 2018 s tím, že věc má být vrácena k novému projednání.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná zopakoval skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí a soudu navrhl, aby k posouzení zdravotního stavu vyžádal posouzení Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.
4. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:
5. Dne 13. 11. 2017 podala žalobkyně žádost o přiznání invalidního důchodu. Podání žádosti předcházelo upozornění ze strany OSSZ, že žalobkyně bude ke dni 18. 4. 2017 v dočasné pracovní neschopnosti v délce 180 dní a po uplynutí této doby bude její zdravotní stav posouzen. Po provedení zjišťovací lékařské prohlídky byl vydán posudkovým lékařem OSSZ dne 29. 1. 2018 posudek, podle něhož žalobkyně není invalidní, pracovní schopnost poklesla pouze o 20 % pro zdravotní postižení posouzené podle kap. XIII, odd. E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

6. Na základě posudku o invaliditě OSSZ ze dne 29. 1. 2018 bylo žalovanou dne 9. 2. 2018 rozhodnuto o zamítnutí žádosti žalobkyně o přiznání invalidního důchodu, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně poklesla její pracovní schopnost pouze o 20 %. Prvostupňovému rozhodnutí se žalobkyně bránila námitkami.
7. V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobkyně posouzen posudkovou lékařskou službou žalované dne 9. 5. 2018. I podle posudkové služby žalované se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kde rozhodující příčinou je VAS páteře při protruzi disku C4/5 s intermitentní iritací bez motorického zániku podle kap. XIII, odd. E, položka 1b přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti o 10 – 20 %, s tím, že horní hranice procentní míry 20 % byla zvolena s ohledem na absenci vzdělání.
8. Ze závěru tohoto posudku vyšla žalovaná při vydání žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 14. 5. 2018, kterým námitky žalobkyně podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítla a rozhodnutí vydané v prvním stupni potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť u ní pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, kterým je vertebrogenní algický syndrom krční páteře při protruzi disku C4/5 vlevo s intermitentní iritací bez motorického zániku, byla zařazena jako onemocnění dle kap. XIII, odd. E, položka 1b přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Pokles pracovní schopnosti byl stanoven na horní hranici rozmezí ve výši 20 % vzhledem k absenci vzdělání. Žalovaná konstatovala, že úporné subjektivní potíže žalobkyně nebyly odbornými vyšetřeními prokázány, nebyl prokázán úžínový zánikový syndrom.
9. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska uplatněných žalobních námitek, které se týkaly posouzení stupně invalidity žalobce, vycházel při tom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
10. Pro úplnost soud konstatuje, že žalobu posoudil jako včasnou, podanou v souladu s § 72 odst. 3 s. ř. s. do 1 měsíce od právní moci usnesení Okresního soudu v České Lípě ze dne 4. 3. 2019, č. j. X, jímž bylo řízení o žalobě žalobkyně ze dne 9. 7. 2018 zastaveno. Platí tedy, že účinky podání žaloby u civilního soudu jsou zachovány. Žaloba u civilního soudu byla přitom podána ve lhůtě 2 měsíců od doručení žalobou napadeného rozhodnutí žalované ze dne 14. 5. 2018, proto soud přistoupil k meritornímu projednání věci.
11. Podmínky pro získání a trvání nároku na invalidní důchod jsou stanoveny zákonem o důchodovém pojištění. Podle § 39 odst. 1 citovaného zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; jestliže podle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona poklesla nejméně o 50 %, jedná se o invaliditu druhého stupně.

avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně; a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se podle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona o invaliditu třetího stupně. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až odst. 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb. Rozhodnutí o dávce invalidního důchodu je tedy závislé na odborném posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti, na základě kterého je určen stupeň invalidity pojištěnce.

12. V soudním přezkumném řízení proto bylo doplněno posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“), v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého posudkové komise posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení. Protokolem o jednání a posudkem této posudkové komise provedl soud dokazování v rámci nařízeného ústního jednání. Dokazování soud doplnil také o zprávu o ambulantním vyšetření X z ÚVNV v Praze ze dne 7. 11. 2018.
13. Podle protokolu o jednání posudkové komise ze dne 14. 11. 2019 jednala posudková komise v příslušném složení, za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, žalobkyně byla jednání přítomna, přítomen byl i její právní zástupce. Posudková komise seznámila žalobkyni se základním výčtem podkladů. Žalobkyně k jednání předložila další lékařské zprávy, konkrétně zprávu ortopeda X ze dne 23. 9. 2019, neurologa Vze dne 30. 7. 2019 a 4. 4. 2019, a ortopedky X ze dne 18. 5. 2019. Žalobkyně byly vyšetřena odborným lékařem z oboru neurologie a posudkové komise vyslechla subjektivní potíže žalobkyně.
14. Posudková komise v posudku ze dne 14. 11. 2019 konstatovala, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně posudková komise shledala polytopní algický vertebrogenní syndrom chronického typu bez klinických známek spinální či radikální neurologické lze, z funkčního hlediska lehký bez motorického oslabení končetin. Uvedené zdravotní postižení hodnotila posudková komise podle kap. XIII, odd. E, položky 1b přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s procentním rozpětím míry poklesu pracovní schopnosti 10 – 20 %. Posudková komise použila horní hranici 20 % a tu podle § 3 odst. 2 vyhlášky zvýšila pro další onemocnění na celkových 25 %.
15. S posudkem žalobkyně prostřednictvím právního zástupce vyjádřila nesouhlas, protože je v rozporu s dřívějšími lékařskými zprávami. Navrhovala, aby soud zadal vypracování zdravotního znaleckého posudku nového, který by zohlednil její potíže a zejména to, že se musí v lednu 2020 podrobit operaci. Tento nový posudek má zohlednit výsledky vyšetření CZ a výsledky operace, které z nemocnice v Praze předloží. Následně žalobkyně soudu v rámci žádosti o odročení ústního jednání předložila žádanku o předoperační vyšetření Krajské nemocnice Liberec a zprávu gynekologa o indikaci k přijetí do nemocnice a předoperační vyšetření, poté i propouštěcí zprávu Krajské nemocnice Liberec ze dne 10. 1. 2020 o hospitalizaci žalobkyně ve dnech 6. – 9. 1. 2020 v souvislosti s gynekologickou operací pro leiomyom dělohy.

16. Provedené důkazy – posudek posudkové komise ze dne 14. 11. 2019 ve spojení s protokolem o jednání posudkové komise – soud hodnotí podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku posudkové komise vypracovaného v intencích § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost posudkové komise a posudek obsahuje stanovené náležitosti. Posudek soud hodnotí z hlediska úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nemá medicínské znalosti a nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti posuzovaného.
17. V souzeném případě posudková komise vypracovala posudek v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, což odpovídá tomu, že žalobkyně je dlouhodobě léčena pro potíže s páteří s tím spojené bolesti. Přítomnost odborného lékaře z uvedeného oboru byla logicky zvolena také s ohledem na to, jaká rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena při předchozím posouzení posudkovými službami OSSZ a žalované. Žalobkyně byla jednání posudkové komise přítomna, podrobně popisovala své subjektivní zdravotní potíže a následně byla vyšetřena odborným lékařem neurologem. Z toho soud dovozuje, že zdravotní stav žalobkyně mohl být řádně zhodnocen dle posudkových kritérií, jak jsou stanovena v kap. XIII, odd. E přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb., který se týká dorzopatie a spondylopatie a rovněž zahrnuje bolestivý syndrom páteře.
18. Soud dále ověřil, že posudková komise měla pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně dostatek podkladů. Konkrétně vycházela z podkladů ve spise OSSZ, posudkové lékařské služby žalované, zdravotní dokumentace praktického lékaře X. K dispozici měla posudková komise zejména celou řadu odborných lékařských zpráv z oboru neurologie, včetně lékařských zpráv X (ze dne 24. 4. 2018, 31. 5. 2017, 13. 11. 2017, 30. 6. 2017, ale i starších) a dalších zpráv z nemocnic. Posudková komise se věnovala i obsahu lékařských zpráv s datem po vydání napadeného rozhodnutí. Měla k dispozici závěry X z ÚNV ze dne 7. 11. 2018 z neurochirurgického vyšetření, aktuální zprávy X z neurologie ze dne 4. 4. a 30. 7. 2019, kteří shodně nadále indikovali konzervativní způsob léčby, a ortopeda MUDr. Procházky ze dne 23. 9. 2019, který konstatoval zkrat dolní končetiny o cca 1,5 cm. Posudková komise zdůraznila, že se jedná o stav z funkčního hlediska lehký, bez klinických známek spinální či radikální neurologické leze, čemuž odpovídaly i skutečnosti konstatované odborným členem komise po provedení vlastního vyšetření.
19. Podle názoru soudu posudková komise přesvědčivě určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, zcela ve shodě s předchozím posudkem OSSZ a posudkem posudkové lékařské služby žalované, kterým je polytopní algický vertebrogenní syndrom páteře bez motorického oslabení končetin. Žádná z lékařských zpráv tento závěr nevyvrací, a to ani zpráva o ambulantním vyšetření X z ÚVN dne 7. 11. 2018, kterou soud doplnil dokazování a kterou měla k dispozici posudková komise jako součást spisového materiálu soudu. Z této lékařské zprávy nevyplývají žádné jiné skutečnosti, než které posudková komise konstatovala, a které ostatně vyplývají i z dalších aktuálnějších odborných nálezů. Nic tedy nesvědčí o tom, že by zdravotní postižení neodpovídalo zařazení dle kap. XIII, odd. E, položky 1b přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009

Sb., kam spadá bolestivý syndrom páteře, a to s lehkým funkčním postižením se stanovenou procentní mírou poklesu pracovní schopnosti 10 – 20 %.

20. Posudková komise přesvědčivě zdůvodnila, že se u žalobkyně nejedná o středně těžké funkční postižení páteře dle položky 1c, u něhož je stanoveno rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 30 – 40 %. Posudková komise odůvodnila, že žádným neurologickým nálezem nebylo prokázáno středně těžké postižení s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, nebyl přítomen středně těžký neurologický nález ani závažné postižení dynamiky páteře. Dále posudková komise zdůvodnila navýšení horní hranice stanovené procentní míry poklesu pracovní schopnosti na celkem 25 % pro další onemocnění.
21. Ve shodě s posudky posudkového lékaře OSSZ a posudkové služby žalované tak posudková komise uzavřela, že žalobkyně není invalidní. Ačkoli posudková komise sáhla ke zvýšení horní hranice procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., dospěla ke stejnému závěru, že pokles pracovní schopnosti u žalobkyně nedosáhl 35 %.
22. K námitkám, že byl zdravotní stav žalobkyně posouzen jinak, než když jí byl přiznán III. stupeň invalidity, soud uvádí, že z předloženého dávkového spisu nezjistil, že by byl v minulosti žalobkyni invalidní důchod přiznán. Naopak z úředního záznamu OSSZ ze dne 5. 3. 2018 vyplývá, že žalobkyni bylo sděleno, že nebylo rozhodováno o invaliditě III. stupně, o přechodném přiznání invalidity bylo uvažováno vzhledem k plánované operaci, o níž však bylo upuštěno, a žalobkyni byl vysvětlen další postup v řízení.
23. K subjektivním potížím a namítanému zhoršení zdravotního stavu soud uvádí, že subjektivní potíže byly posudkovou komisí zváženy na podkladě výsledků vlastního vyšetření a závěrů odborných lékařských nálezů, které však těžší funkční postižení páteře neobjektivizovaly. Dále soud zdůrazňuje, že vychází ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 14. 5. 2018. Pokud má tedy žalobkyně na mysli případné zhoršení zdravotního stavu, k němuž mohlo dojít po vydání napadeného rozhodnutí žalované, soud tyto okolnosti zohlednit nemůže. Současně konstatuje, že ani nedávné vyšetření zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí ani aktuální lékařské zprávy, které žalobkyně posudkové komisi předložila, neprokazují závažnější funkční postižení páteře zpětně do poloviny roku 2018.
24. Soud dále nevyhověl návrhu právního zástupce žalobkyně na zadání nového posudku, který by zohlednil gynekologickou operaci žalobkyně v lednu 2020 a výsledky CT vyšetření. Podle ustálené judikatury správních soudů (srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2012, č. j. 1 Ad 35/2011 – 62, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013 – 32, dostupné na www.nssoud.cz) platí, že zhodnotí-li posudková komise procentní míru poklesu pracovní schopnosti posuzovaného a nejsou zde pochyby o stanovení klinické diagnózy onemocnění ani o stanovení a řádném zdůvodnění procentní míry poklesu pracovní schopnosti, není nutné provést důkaz revizním znaleckým posudkem. K vyžádání revizního znaleckého posudku, případně srovnávacího posudku jiné posudkové komise sahá soud tehdy, jsou-li závěry v řízení opatřeného posudku příslušné posudkové komise zpochybněny relevantními důkazy. K takové situaci však v posuzovaném případě nedošlo. Jak již soud uvedl, žádný důkaz zpochybňující závěry posudku posudkové komise ze dne 14. 11. 2019 nebyl v řízení předložen. Takovým důkazem nemohla být ani propouštěcí zpráva ze dne 10. 1. 2020

a v souvislosti s ní vydané žádanky o předoperační vyšetření, neboť tyto lékařské zprávy nevypovídají nic o zdravotním stavu žalobkyně v době vydání napadené rozhodnutí. Soud připomíná, že rozhodnutí žalované byla vydána v 1. polovině roku 2018 a soud v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. posuzuje, zda byl správně zhodnocen zdravotní stav žalobkyně a stupeň invalidity k tomuto datu. Nemůže proto přihlídnout k dalším zdravotním komplikacím,

které se u žalobkyně rozvinuly později a dle obsahu lékařských zpráv nemají souvislost s jejím zdravotním stavem v době, kdy byla její invalidita posuzována pro účely žádosti podané dne

13. 11. 2017. Delší časový odstup soudního přezkumu od vydání napadeného rozhodnutí byl v dané věci dán nesprávně zvoleným postupem žalobkyně, která se vydanému rozhodnutí žalované nejprve bránila u civilního okresního soudu, následně vzala žalobu zpět, a poté proběhlo i odvolací řízení před civilním krajským soudem. To vše v situaci, kdy byla v napadeném rozhodnutí nad rámec poučovací povinnosti žalované poučena o možnosti bránit se žalobou u věcně a místně příslušného soudu podle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, tj. u soudu správního.

25. K námitkám, v nichž se žalobkyně dovolává nutnosti hodnotit jako nezvládanou základní životní potřebu, není-li žalobkyně některou dílčí aktivitu schopna bez dopomoci manžela zvládat, soud konstatuje, že se zcela míjejí se zákonnými předpoklady posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti, jak jsou stanoveny v § 39 odst. 3 až 8 zákona o důchodovém pojištění a rozvedeny zejména v § 2 až 4 prováděcí vyhlášky č. 359/2009 Sb.
26. Soud tedy dospěl k závěru, že v posuzovaném případě byl zákonným způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti žalobkyně o méně než o 35 %. Proto se u žalobkyně nejednalo o invaliditu ve smyslu § 39 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná postupovala v souladu se zákonem, pokud žádost žalobkyně ze dne 13. 11. 2017 zamítla pro nesplnění zákonných podmínek pro přiznání invalidního důchodu.
27. Žalovaná tak vycházela ze správně zjištěného skutkového stavu, když uvedla, že žalobkyně není invalidní, a proto v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. vyslovila, že se námitky žalobkyně zamítají a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
28. Na základě shora uvedené argumentace shledal soud žalobu nedůvodnou, a proto ji zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
29. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřisluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nárok.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 19. březen 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně